ДОБРОВОЛЧЕСКА НЕДЕЛНА КУХНЯ ПРИ ХРАМ "СВ. ПРОР. ИЛИЯ" В НЕДЕЛЯ НА МИТАРЯ И ФАРИСЕЯ

В неделята на Митаря и Фарисея (05.02), организираните доброволци сготвиха и раздадоха топла храна и пакети на 375 човека, дошли в този ден в двора на храма.
Дежурните Цецо, Мишо, Мира и Диана завихриха около себе си повече от 10 неуморни помощника – познати и непознати лица, и сготвиха вкусен агнешки курбан. Детската доброволческа група, добрата организация и сговорната дружина създаваха добро настроение, и многото работа неусетно бе свършена.
Храната бе осветена от о.Димитър и раздадена с добра дума на хората. Освен топлата храна, пакетите съдържаха дарени храни: традиционните сандвичи, хляб и чабати, краставици, ябълки, шоколади и маргарин.
Заедно с храната до хората достигна и новият брой на енорийския лист „Благовестие“.
Благодарим на всички доброволци, присъствали и неприсъствали, които вложиха частица от себе си в организацията на този ден за Слава Божия!

НЕДЕЛЯ 16 СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

На 5-ти февруари 2017 г. в храма празнична света Литургия отслужи протойерей Димитър Москов. Чухме Евангелското четиво за празника – Господнята притча за митаря и фарисея и почетохме паметта на светиите за деня.
В своето слово отец Димитър обърна внимание: “Както се грижим за дома си да го подредим и почистим, когато очакваме гост, така през този месец преди Великия пост, светата ни Църква е отредила да се погрижим за душите си, защото духовният пост, който ние трябва да спазваме, е от много по-голямо значение от всичко друго.”. Отец Димитър призова да се потрудим за вътрешното си настроение, за чистотата на душата и за чистотата на мислите. „Нека, наистина да се потрудим. Нека, наистина да заживеем с тази мисъл, за да може да ни

бъде по-лесно и по време на богослуженията, при които ние ще просим от Бога прошка, ще просим от своите близки и приятели, ще просим от всички християни, които идват тук на църква – наистина, това опрощение да може да ни даде и донесе тази радост, която на всички ни е необходима.”

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 281** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 281

СЛОВО НА НЕГОВО ПРЕОСВЕЩЕНСТВО БРАНИЧКИ ЕПИСКОП ГРИГОРИЙ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”, В ДЕНЯ, В КОЙТО ПОЧИТАМЕ ПАМЕТТА НА СВ. МЪЧЕНИК ТРИФОН

Честни отци,
Възлюбени в Господа братя и сестри,

Ето, че днес отново сме в тази богоспасяема енория от Софийска епархия, където последните години по традиция извършваме света Божествена Литургия, водоосвещение и освещаваме лозницата, а чрез нея всички овощия, изпълнявайки стародавна традиция.

В днешния ден си припомняме житието на свети великомъченик Трифон. Този, който в днешния ден събира в храмовете Господни вярващия народ за молитва и изпросване на Божието благословение и благодат. Припомняме си живота на този, който, имайки всичко, го пренебрегна, за да наследи Царството Божие. Имаше възможност да бъде богат човек, да живее спокойно и да няма никакви грижи, неприятности и страдания. Но ето, че той пренебрегна това, загърби всичко това, за да търси Царството Божие – това, което никой не може да му отнеме, това, за което живеят с надежда всички, повярвали в Господа Иисуса Христа. Той беше така възпитан в истинска вяра в Господа Иисуса Христа, жива вяра, че дори още като младеж, като юноша извършваше чудеса с името Христово. Именно със своята вяра в Господа Иисуса Христа той изцери и дъщерята на император Гордиан – този, който тогава не пакостеше и не гонеше християните. И, виждайки това, той възнагради богато юношата Трифон, който единствен успя да изцери дъщеря му, и той, вместо да се възползва от това богатство – раздаде го на всички нуждаещи се по пътя към своя дом, а спечели много други човеци за Господа Иисуса Христа. Защото се твърди, че дори самият император станал таен християнин, след като видял какви чудеса се извършват с името Христово от един неучил за лекар, но вярващ в Господа младеж. Но след него настъпили гонения за християните. Започнали да преследват всички, които вярват в Господа Иисуса Христа и да ги принуждават да принасят жертва на бездушните идоли и да се отричат от името Христово.

Именно тогава настанало време, в което светият великомъченик Трифон е трябвало да реши какво да стори. Още повече, че когато е бил наклеветен, че е християнин и че с името Христово върши вълшебства и изцерения, той разбрал за това много преди войската, изпратена да го арестува, да пристигне в неговото село. Но той предпочете не да се скрие, не да избяга, а да застане да посрещне тези, които идваха за него, да го арестуват и отведат пред управителя и там да засвидетелства пред множество народ своята вяра в Господа Иисуса Христа. Никой не беше в състояние да го отлъчи от Господ – нито заплахите, нито обещанията, нито последвалите след това мъчения, тъмница и пак мъчения. Всичко това той претърпя с вярата в Господ Иисус Христос. Той не пожела нищо друго, освен Царството Божие и живот в това Царство Небесно, заедно с Господа Иисуса Христа и ангелите небесни. Той твърдо отстоя своята вяра и показа, че е вярващ не само по кръщение, но и по живот и дело. Показа, че живее за Христа и умира за Христа. И това го направи един от Христовите следовници и наследници на Царството Божие. Предаде душата си на Господа, преди да бъде изпълнена смъртната присъда над него, но проля кръвта си за Господ Иисус Христос и бе причислен към лика на светиите-мъченици Христови.

Нека в днешния ден, събрани в храмовете Господни, да си припомним неговото житие. Да благодарим на Бога, че Той е довел до наше знание за житието на този свети велик мъченик,

за да можем да го имаме като пример за подражание И нека, следвайки неговия пример и подражавайки на неговия живот, да вървим и ние по пътя към Царството Божие. Да не се отказваме, да не се плашим, когато някой ни притесни заради името Христово, а спомняйки си за светия великомъченик, да изповядваме смело своята вяра в Христа, да отстояваме истините на Православната вяра и живеем с надежда за възкресение и вечен живот. Амин.

Произнесено от Негово Преосвещенство Браницки епископ Григорий – викариен епископ на Софийски митрополит, 1 февруари 2017 г., храм „Св. прор. Илия", София

АРХИЕРЕЙСКА СВЕТА ЛИТУРГИЯ НА ТРИФОНОВДЕН В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ"

На 1 февруари 2017 г., по случай честването на св. мчк Трифон, в нашия храм бе отслужена архиерейска празнична света Литургия, възглавена от Негово Преосвещенство Браницкият епископ Григорий – викарий на Софийския митрополит.

В съслужение с него бяха предстоятелят на храма протойерей Емилиян Костадинов, протойерей Димитър Москов, свещеник Васил Танев и протодякон Иван Петков.

Богослужението беше огласено от група клиросни певци, водени от Трайче Попов.

Беше отслужен водосвет и се извърши традиционното на празника освещаване и зарязване на лозата в двора на храма.

Негово Преосвещенство преподаде архипастирски благослов от Негово Светейшество патриарх Неофит към нашата енория – за молитвеното застъпничество пред Всеподателя Бога, ходатайство и закрила на св. мчк Трифон.

ПРЕДСТОЯЩО АРХИЕРЕЙСКО БОГОСЛУЖЕНИЕ В ХРАМ “СВ. ПРОРОК ИЛИЯ”

На 1 февруари 2017 г., за честването на св. мчк Трифон, Негово Преосвещенство Браницкият епископ Григорий – викарий на Софийския митрополит, ще възглави архиерейска св. Литургия в нашия енорийски храм „Св. прор. Илия”, Дружба 2, София.

Каним ви да вземете молитвено участие в богослужението.

НЕДЕЛЯ 15 СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР. ВЪЗДВИЖЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

В името на Отца и Сина и Светия Дух!

Възлюбени в Господа братя и сестри,

В живота на Църквата още от времето на Христос – Той пръв ни го е показал, разбира се още на първата Си проповед – Той започва с *„Покайте се, защото се приближи Царството небесно!”*. Ще говорим за покаянието, както може би се досещате – нещо, на което, колкото и да е важно, не отдаваме достатъчно голямо значение. Не знам каква е причината наистина, но и в практиката ми на вече дългогодишен свещеник виждам хора, които наистина бягат от покаянието. Искат да са в храма, а в същото време те не са. Защо казвам това? Защото, братя и сестри, покаянието е един духовен процес. То е потвърждаването и раждането на новия човек, неговото ново начало. Нещата, които Бог ни е дал, защото знае, че сме слаби, че няма да можем да издържим, без да сгрешим – още от времето на Адам и Ева Той е знаел това и затова ни е дал покаяние, изповед, причастие. Търсим най-вече причастието, но не разбираме покаянието. Това изключително много пречи и това е може би една от основните спънки на християнина, за да се приближи до Царството Божие. Ние не щем да си признаем нашите грехове или не ги виждаме. Човек, който подминава покаянието с лека ръка, при него духовната смърт е настъпила много по-рано от телесната – човек, който не си признава греховете, който смята, че е безгрешен… Има в практиката ни на свещеници такива хора на изповед: „Ами аз, отче, нищо не съм сбъркал или сбъркала, всичко ми е наред…”. Какво правиш при мен, тогава? Покаянието е за хора, които са сгрешили. Хора, които са безгрешни нямат нужда и от причастие. Защо идваш при мен, след като нямаш грехове?

Един такъв прекрасен призив за истинско покаяние, братя и сестри, е днешното Литургийно Евангелие, представено от св. евангелист Лука, а именно – за митаря Закхей, една личност от евангелските времена. Тогава животът се е развивал, както сега. Имало е богати, имало е бедни; имало е хора, които са си изкарвали парите и по нечестен път и т.н. Един от тях е бил Закхей – митар, а това е днешният митничар. Знаете каква слава се носи, въпреки, че не всички са такива, но има такива служители – подкупи, рушвети и т.н. Тогава е било същото, а точно такъв е бил Закхей – богат човек, коравосърдечен, за който нямало милост, щом ставало въпрос за пари. Но какво се случило тогава? Минавайки Христос, Закхей поискал да Го види и се качил на една смоковница. Христос погледнал нагоре и казал: *„Закхее, слез по-скоро, защото днес трябва да бъда у дома ти”*. Закхей много се зарадвал. Прибрал се в къщи, подредил трапеза. Вървейки натам, много книжници и фарисеи започнали да негодуват и казали: *„отби се при грешен човек”*, защо го допуска и т.н. …? Христос отишъл. Както винаги, имало много хора. Той говорил и тогава при този човек Закхей изведнъж настъпва това ново начало, а именно – той видял греховете си, видял ги срещу себе си, срещу своето лице. Именно силата на покаянието го обърнала. Тогава той станал и казал: *„Господи, ето, половината от*

имота си давам на сиромаси и, ако от някого нещо съм взел несправедливо, ще отплатя четворно.”. А той наистина е вземал несправедливо – той е бил митар, както казахме. И като направим сметка, на него не му е останало нищо, след като половината дал на сиромаси и другата половина, за да връща четворно. Тогава това закоравяло сърце става изпълнено с любов и със състрадание към своите ближни – от това свое истинско покаяние, което е направил митарят Закхей. Така че покаянието е нещо възвишено и велико за нас, защото чрез него и само чрез него можем да влезем в Царството Божие.

Нека, братя и сестри, този пример на митаря Закхей често се връща в нашите мисли. Нека той ни служи за пример за това как, колко силно и сериозно трябва да приемаме покаянието и как това покаяние е направило именно това, за което се борим всички в този момент, когато Христос казва: *„днес стана спасение на тоя дом, защото и този е син на Авраама.*”. Всичко това, за което сме се събрали и което искаме, а именно – спасението.

Благословението на Господа и Неговата милост да са върху всички нас!

Амин.

Протойерей Емилиян Костадинов

Проповедта е произнесена в храм “Св. пророк Илия” на 28.01.2017 г.

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 280** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 280

НЕДЕЛЯ 14 СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

На 22-ри януари 2017 г. в храма Божествена света Литургия отслужи протойерей Димитър Москов.

Чухме неделното свето Евангелие за Йерихонския светец и молитвено участвахме в богослужението.

В Неделното училище – групата за възрастни, обсъждахме практически въпроси от начина ни на живот по християнски: Какво е изповедта? Защо трябва да се изповядваме? Как да се изповядваме?
Беседата ни премина под формата на въпроси-отговори и сравняване на индивидуалните ни разбирания по тях с общоприетата практика в Православния свят. Целта е уеднаквяване на нашето собствено разбиране със съборната съвест на Църквата.

От разговора, който проведохме с учениците по темата се изясни, че различия с общоприетото разбиране ние нямаме. И така, всички имаме еднакво разбиране за изповедта, че това е примиряване с Бога в признаване на греховете и тяхното опрощаване от свещеника, пред когото се изповядваме. Необходимостта, пък, от изповед е в резултат на нашата греховност, която в основата си е разрушаване на връзката с Бога. Важно беше да си дадем сметка, че в изповедта се засягат три вида или три зони, в които протича огрешаването: по отношение на Бога и вярата в Него, по отношение на близки и далечни хора и в отношение към нас самите, като в последната зона влизат греховете срещу плътта (пиянство и пр.).

ДОБРОВОЛЧЕСКА КУХНЯ ЗА НУЖДАЕЩИ СЕ ПРИ ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

На 22-ри януари дежурни в кухнята бяха Катя, Бойка, Иво и Ния. С подкрепата на 12 добровлици приготвихме топла телешка курбан-чорба.

По традиция храната за нуждаещите се беше осветена от протойерей Емилиян Костадинов.

Беше раздадена – топла гозба, сандвичи, хляб, млечни десерти, кисели млека, плодове. Хората на опашката подкрепихме с топъл чай.

Благодарим на всички вас, които помагате с труд или дарения за надеждата в живота на толкова много хора!